

overbevisende om, at han vil følge en forstandig Politik paa dette Omraade.

Den højtærede Statsminister sagde endvidere, at Verden var en anden, naar man var gaaet ind under Folkenes Forbunds Idé, og det er soleklart, at en helt anden Verden er det, hvis Folkeforbundet bliver til Virkelighed. Det glæder mig her, at den højtærede Statsminister saa bestemt udtalte, at Danmark ingen Interesse havde i, at Folkenes Forbund splittedes i Alliancer eller Ententer. Det glæder mig, at den højtærede Statsminister baade har brugt Udtrykket „Alliancer“ og Udtrykket „Ententer“, thi jeg ser, at man gør et Forsøg paa at sige, at den højtærede Statsminister har taget Afstand fra Tanken om Alliancer, medens det ærede Medlem Hr. Holstein kun havde talt om Ententer. Nej, den højtærede Statsminister gør slet ingen Distinktion dér, han tager Afstand fra alt det, som laa i det ærede Medlem Hr. Holsteins Tanke, nemlig at vi her i Danmark skulde være interesserede i Splittelse af Nationerne i Lejre. Den højtærede Statsminister bestyrkede sit Standpunkt ved — hvad der ogsaa viser det utænkelige i, at en saadan Ententepolitik skulde kunne gennemføres — at henvise til, hvorledes de nordiske Stater ser paa dette Forhold. Men jeg er særlig vel tilfreds med, at Statsministeren slet ikke har gjort Spørgsmaalet om denne Politik Gennemførlighed til det afgørende for sig, men i Spidsen har sat, at den ikke er i Danmarks Interesse, at han endogsaa advarer saa stærkt imod den, at han siger, at den vilde blive til ubodelig Skade for Samarbejdet i Norden, ja at han overhovedet advarer imod at fremføre saadanne Ideer. Det vil være overordentlig vanskeligt, hvad selve Realiteten, Indholdet angaar, at finde en saa skarp Afvisning af en fra nærstaaende Side fremsat Tanke som den, den højtærede Statsminister her har haft Lejlighed til klart at udvikle for os.

Man maa derfor spørge, hvorledes egentlig de Organer er beskafte, der opfatter Statsministeren, som om han har givet Tilslutning i det væsentlige til det ærede Medlem Hr. Holstein. Hvis disse Organer vilde referere, hvad den højtærede Statsminister har sagt, og ikke udelade alle de væsentlige Punkter i hans Tale, vilde alle Læsere af disse Blade kunne se, at de fører en Politik paa en Forvanskning af Kendsgeninger. Jeg skulde tro, at vi her i Landet, hvor vi maaske har vænnet os til at omgaa hinandens Udtalelser paa den indenrigske Politik Omraade saa tem-

meligt *large*, saa at vi ikke regner det saa nøje, hvorledes man refererer, hvad der siges, i alt Fald kunde være enige om, at hvor det drejer sig om vor Udenrigspolitik, om nogle for vort Lands Skæbne saa vigtige Spørgsmaal, maa vi, naar en Statsminister har fremsat sine udenrigspolitiske Anskuelser, referere dem nøjagtigt. I intet andet Land kunde det tænkes, at store Organer ikke bragte Statsministerens Ord helt og holdent, ikke loyalt bragte dem til deres Læseses Kundskab. Saa kan de angribe ham eller give ham Tilslutning paa disse Udtalelser. Men at undlade det væsentligste vil i Spørgsmaal af en saadan Livsvigtighed for os ikke kunne føre til heldige Forhold her i Landet.

Om Neutralitetsspørgsmaalet gjorde den højtærede Statsminister nogle Bemærkninger, som heller ikke skal give mig Anledning til nogen Modsigelse, men kun til en Tilføjelse. Den højtærede Statsminister sagde, at det gamle Neutralitetsbegreb kunde ikke bestaa under Folkeforbundets Udvikling undtagen, sagde han, i et enkelt Tilfælde, nemlig under de saakaldte lovlige Krige, hvor Neutraliteten fremdeles maatte kunne gennemføres. Det er ganske rigtigt. Men jeg vil gerne bede den højtærede Statsminister sige mig, om han ikke er enig med mig i, at det gamle Neutralitetsbegreb ogsaa fremdeles har politisk Kraft i sig, saa længe Folkeforbundet ikke er blevet universelt. Saa længe der er vigtige Stater, som ikke er indtraadte i Folkenes Forbund, staar de jo udenfor den Retsorden, som søges skabt ved Folkeforbundet; og saafremt saadanne Stater udenfor Folkeforbundet træder i Krig med andre, vil Spørgsmaalet om Neutralitet og Hævdelsen af denne kunne være af Betydning. I samme Øjeblik som Folkeforbundets Idé er realiseret, vil jo Spørgsmaalet om Neutralitet komme til at være begrænset til det, som den højtærede Statsminister fremførte; og naar den er realiseret helt og fuldt ud, saaledes at lovlig Krig heller ikke eksisterer, vil Neutralitetsbegrebet kunne forsvinde og erstattes af helt andre politiske Forestillinger. For de ærede Medlemmer, som skulde være nogen som helst Interesse for, hvad jeg mener om disse Spørgsmaal, skal jeg henvise til de Udtalelser, jeg har fremsat i Stockholm i Forfjor paa det nordiske interparlamentariske Møde, og som jeg her ganske kort har resumeret.

Jeg kan da kun udtale min fuldkomne Tilfredshed med de Retningslinier for Regeringens Udenrigspolitik, som er anførte, og jeg vil derfor ogsaa, idet jeg tillige paa